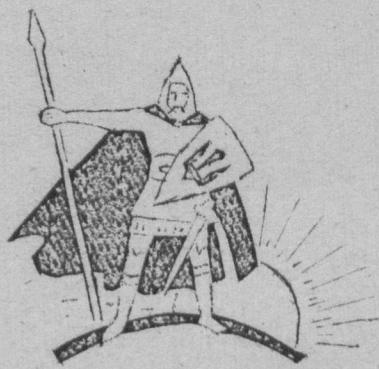

ЗА МАЙБУТНІСТЬ

UKRAINIAN WEEKLY „FOR THE FUTURE”

Он там він, той козак моторний,
Що вирісся з помежі рідних хат;
Но запорочу, вдається він проворний!
Нохай тут гине, пропадне брат,
Нохай тут матір тарпа ворон чорний,
Нохай борців щматує й ріжо кат,-
Він рад, по врятував свої понати,
Тікає іншої шукати хати!

Іван Франко

УКРАЇНСЬКИЙ
І.....
МУЗЕЙ-АРХІВ

Рік II.

Число 7

Февраль 31. III. 1946

За пронищення атмосфери!

Живемо в часах, в яких нормальна праця, в нашому розумінні, є маймо нє до подумання. Одначе все таки є певні засади суспільного життя, яких чесні люди придермуються та згідно з ними поступають навіть у найбільшо ненормальних часах та серед найбільшо ненормальних обставин. Це засади - яких навіть найбільшо диктаторські власти не в силі здатити ніякими насильними актами.

Одною з таких засад - це свобода думки, свобода переконань та свобода преси, яка виказує само що свою свободіну думку. І це є здобутки демократії.

У нас по багато людей не розуміє поняття свободи думки, а вслід за тим не розуміють і поняття свободи преси. Не розуміючи цього дуже часто надушивають і одного та другого.

Свободу думки, свободу слова часто розуміють в нас, як свободу, в якій не карають навіть за найпідліші наклепи. Ще гірше, бо часто що свободу слова надушивають для своїх особистих порахунків, а навіть для особистої користі. Всякі люди не мають відваги ці свої наклепи висказати прямо, отверто в очі, як пристой чесній людині. Ні! На це в них немає відваги та немає аргументів. Стріляння зпода пілота "десь, колись, хтось, посъ сказав, а я, що чув від когось, як він до когось, но пригадую собі тепер до кого говорив" - це аргументи. Але що її тому чесне, отверто, в очі та на відповіднім місці не хочуть вони висказувати своїх думок та переконань", бо тоді друга сторона, оперуючи фактами аргументами могла б по тільки виказати свою безневинність, але могла б також виказати зовсім щось іншого, що було б наприємним саме для тих

людців. Наклепи, підозріння, оскарження й т. п. нишком ходить по людях та сіють недовіря, розбрат, назгоду та ненадійність сород братів. А що все знову утруднює і так утруднену прощо, яку можна добре виконувати в атмосфері довір'я, приязні і т. п.

Ніяка суспільність не є гармонично в собі замкнена, а ціле морально наше трясовиння. Єде чулам людям на позорище й це ніколи не може принести для нас, як одної спільноти, нічого доброго. Це хіба кошмар, за винятком ідіотів та кротинів, знає. І тому, коли все тає хтось далі веде свою роботу в цьому напрямі, то такого можна тільки винити за кретина та ідіота, або ще гірше, бо за шкідника пароду.

У цей страшний час, коли сміло можемо створити, що український народ, у час цьої страшної війни, стратив понадмінто 30 % свого населення, а й то в більшості своєї інтелігенції, у цей самий час ми мусимо дорожити існуванням комої творчої одиниці Дарма, по вона може цій чи другій групі не поселяти.

Хтось поза площею на відповіднім місці розсіває різні наклепи, то кому чесна людина мусить та обов'язок такого гомуникуля назвати в очі підлім брехуном та інтригантом, який щодить нашому збирному житту.

Преса що знову наявний віразник само тол свободи слова та переконань і через це проса застуває різні погляди. Звідси її високо завдання.

Преса не є тоді добраю, коли вона тільки хвалить, а особливо, коли вона хвалить тільки ту групу, то саме тоді стоять при кормі даного громадського середовища. Така проса не може й не спонити свого

зайдння. Проса мусить на все звертати увагу: на добре й на зло. Коли часомис хоче спонити своє задіяння, то сміє оминати з чомності, з групового зобов'язання, з інтересу чи чогось іншого, всого того, що для когось є непримішим, всого того, що для когось може бути болічче, всого того, що когось могло б гнівити. Коли це все є пкідливим для збироти, проса мусить це насвітлювати.

Громадсько обговорення всього того, що є добро, а що зло, що бажано а що небажано для нашого громадського життя, но може бути руйнівним, а тільки будущим чинником. Воно, приїда, може бути невигідним для докого та на це не можна звертати уваги. Свобода слова в свободній пресі мусить стати ліком на громадські хвороби все одно, чи цо комусь подобається чи ні.

Ігор Роман.

001

/Гляди "Ва /тнібутнє" чч. 3 і 6/

Членами Організації Об'єднаних народів є:

1. Абісинія,
 2. Австралія,
 3. Аргентина,
 4. Бельгія,
 5. Вілорусь /совєтська/
 6. Волівія,
 7. Бразилія,
 8. Великобританія,
 9. Венесуела,
 10. Гайті,
 11. Гватемала,
 12. Гондурас,
 13. Греція,
 14. Данія,
 15. Домініканська республіка,
 16. Еквадор,
 17. Спінот,
 18. ЗАРА,
 19. Індія,
 20. Ірак,
 21. Іран,
 22. Канада,
 23. Китай,
 24. Колумбія,
 25. Костаріка,

26. Куба,
27. Ліванон,
28. Ліберія,
29. Ліксенбург,
30. Токсико,
31. Нідерланди,
32. Нікаригуа,
33. Нова Зеландія,
34. Норвегія,
35. Панама,
36. Парагвай,
37. Порту,
38. Південноафриканська Унія,
39. Польща /советська/
40. Сауд-Арабія,
41. Сальвадор,
42. Сирія,
43. ССРР,
44. Україна /советська/
45. Уругвай,
46. Філіпіни,
47. Франція,
48. Чехословаччина,
49. Чіле,
50. Дославія,
51. Туреччина.

Президентом Загального Відборання ООН є Навель Генрі Спак /Бельгія/ та його заступниками є представники ФІДА, Великобританії, ССР, Франції, Китаю, Південної Африки та Венесуелі.

Рада Безпеки складається з представників таких держав: постійних: Великобританії, АДПА Китаю, Франції та ССРР; до 1947 р.: Сполученому, Ірландії, Нідорляндії; до 1948 р.: Австралії, Бразилії, Польщі.

Загально вібрання ООН має
свої комісії, а саме: головна комісія,
що складається з президента, його
заступників та предсідників таких
містських комісій:

- 1/політичної та безпеки, предсідник
Напульській, Україна;
 - 2/господарки та фінансів, предсідник
Кондзерські, Польща;
 - 3/соціально-гуманітарна та культури,
предсідн. Фразор, Нова Зеландія;
 - 4/міндатона, предсідн. Др. Гачн, У-
ругвай;
 - 5/бюджетова, предс. Фаріс вль Курі,
Сирія;
 - 6/правна, проф. др. Ліміноз, Панама.

Господарсько-соціальна рада складається з представників таких держав:

до 1949 р.

ноябрь,
20 1948 г.

Великобританії, Індії, Куби, Норвегії, ССОР, Чехословаччині:

до 1:47

Гроції, Ігославії, Колумбії, Лівану, України та СРНА.

Генеральним секретарем ООН є представник Норвегії, міністр Тригве Ліо.

602

Кордона, яких не стережуть

(Стаття Джека Александра з "Сатурнай Івайнг Пост")

Коротко порід війною зондів я відтинок американсько-канадського кордону, по тягнеться на просторі б 400 км. Не стрінув я там ні одного вояка, не заважив я там ні одного крісп, військового літака, чи проглядтупської гармати. С це границя без вояків, без крісів, гармат чи літаків.

Приблизно по 70 км є граничні місця переходу, де митні урядники досить побіжно контролюють подорожніх. Але коли може перекочити кордон в довільному місці свободно, без жодного контролю. Вправді стрічав я узброєних сторожів, по берегах мостів та електрівень, але це були приватні сторожі, яких винаймила дирекція залізниць або заряд електрівні для охорони перед спробами. Крім цього зброю носять там тільки станичні Королівської Кінної Канадської Поліції а також митні урядники. Американська та канадська поліції обмінюються взаємно інформаціями, спільно переслідують пореступників та сердечно приязняться зі собою.

Частину дороги відбув я в то-
варистві Генрі Сундерленда, митного
урядника американської комори в Пів-
нічній Дакоті. Там є саме порахід з
США до Канади.

Іхали ми крутыми дорогами по-через заліснені узгір'я, що вачинаються на американській прерії, а кінчаться гон, в Канаді. В цім місці, поясняв мені товариш подорожі, вачинається міжнародний Парк Мира. Будують його спільно ЗДПА і Канада. Буде цо великий парк, понадмінш 900 гектарів.

Серед беріз, тополь та верб про-
скакували діндою кам'яні сково-
нища для прогулковців та польові
шаленища, де сходяться громади
учасники майдану. На горниці не
було ніякого знаку від стовпа.
Тільки лісові гильзиши широка на
50 метрів і довга на п'ятора кі-
лометра значила місце, де кінчать-
ся ВДПА, а зачиняється Канада.

-Буде цо найбільший квітник
-хвалився мій товариш - на світі.
Шкода, що ви не були тут відіткну.
Ледви одна четвертина була заса-
дженя, а який був шинний вид. -

Він видав мені великий кам'янистий копець, по візноситься на границі. На таблиці була написана: "На Боку Хвалу два народи присвячують цей город і прочисто прирікають, як довго людський рід буде жити, і ніколи не піднесуть проти себе зброї."

Думку заложення городу пра кинув Генрі Мор, огородник з Іслінгтон, в провінції Онтаріо. Пром'єр канадської провінції Панітоба і губернатор держави Північна Дакота покликали до життя міжнародний американсько-канадський комітет, який занвся розлізуванням цього проекту. Уряди двох держав достарчили фондів на заложення нових місних урядів на тім терені.

Сандерленд боровся в американських рядах під час першої світової війни. Від цього часу є відданий майже фанатично справі міра... Часами відноситься враження, що люди, що живуть при кордоні чуються близькими та ріднішими

сусідам з закордону, ніж власним землякам.

Сотки тисяч канадіїців виємі-
грувало до ЗДПА, поселяючися тут
переважно на постійно. І майже
стільки американців, головно Сар-
мерів, перенеслося на канадійські
прерії. Цю мандрівку не спричини-
ли політичні причини. Переселен-
ці шукали кращих заробітків і
перенеслися з краю до краю, як би
перепродаювалися з міста до
міста. Ще ж комуній мешканець по-
грає і чак має кровних по кругій
стороні, а хлопці з Канади часто
шаняться з дівчатами з ЗДПА і
на оберот. Гранічний рух є тут
дуже оживлений. Мешканці країни
Дакота переходят на канадійську
сторону по вовни та бутра. Але
канадійські прикордонні міста не
є великі і тому їх мешканці час-
то вибираються до ЗДПА на закупи-
чи до кіна. Американські купці в
Боттіно, країні Північна Дакота

Із советської сатири:

Ф. Кузнецов.

"Noche pecmáame"

Іван Іванович Крутількін підійшов до віконця в поштовому уряді. Там видавали листи "посте рестанте." Уставившися в чергу незабаром дійшов до віконця та став віч-на-віч через ремітку до гарної рімої дівчини.

- Ваш документ? - кинула дівчина, глянувши коротко на карту праці та відсновуючи її. Іван Іванович промовив тихцем:

— Так, це бачите, є іменно так.
Я опинився тут ради травневих
рікокин і тут дождаю листа з
дому. Я...

-Пасте документ свій при собі?

• Tak •

-Так давайте його сюди, това-
риш.

—Але я не можу.

Тван Тванович, встромивши го

приймають канадійські долями по
офиційним курсі, а багато з них
поотирали кошта в канадійських
банках, щоб улегти собі торго-
вельні трансакції в Канаді.

Мандрівник чи мисливий зі стрільбою переходить кордон без труднощій. Немає тут прикордонної сторохи, заброної по зуби. Ніхто не мучить мандрівника питаннями, ані також ніякий "тайняк" не тойче болу по п'ятах. Гранічні формальності при в'їзді до Канади є дуже прості. Полагоджує їх канадський митник. Якщо мандрівник думає пе того самого дня вернутися до США, урядник заширує його ім'я, прізвище, адресу, число та марку авта. Якщо бажає залигтись в Канаді довше, одержує 60-дневну перепустку, яку може опісля продовжити. Інша ревізія є рідкістю. Звичайно вистарчує митникові устне заповінення, по подорожній не пареначковус коні.

лову через віконце та пахлившися до ділчини, промовив шепотом:
—Я його сковав у свої чоботи.—
—Це мене нічого не обходить. Немає листів без документа.—

— Товаришко, прошу вас, подумайте:
— Жалко мені, але такий є приміс:
— Це значить, по я мушу стягати
свій чобіт. —

Іван Іванович віддалився від
віконця. Оглянувся зрезигновано
довкруги по кімнаті. Вільного міс-
ця не було ні одного.

Він скинув своє пальто та за-
столив ним долівку. Опісля сів со-
бі на нього, свій клунок поклав
біля себе та почав стягати свій
правий чобіт.

Незабаром зібралась коло нього юрба людей та бомбардували його зашитами та порадами.

-Що сталося? Чому він стягає свій чобіт? -

— Він вивихнув собі ногу й тепер старається це направити.

-Дурниця - промовив якийсь
поважний громадянин - він має
нагнітки.

— Нагнітки? Ні, він пось укрив

трабанду. Канада обчисляє, що в нормальних часах денно проходить границю близько 300 000 американців та 60 000 канадців.

Зимою відбуваються великі лештарські та гокейові змагання між аматорськими дружинами з Гранд Форкс в ЗДПА і з Вінніпегу в Канаді. А влітку все населення обох міст стрічається на спортивій гриші, де відбуваються річні змагання в баскетбол за мистецтво північної ліги.

Інтернейшнел Фаллс в країні Міннесота і Форт Франсес в провінції Онтаріо називають "близнячими граничними містами". Кожне з них числилось приблизно 5 тис. мешканців, а майже всі черпають середники до життя з великих паперень "Міннесота енд Онтаріо Пейпер Компані". Вузька річка Рейнє розділює оба міста, а заразом розграничує тут ЗДПА і Канаду. Але рух на міжнародній мості є оживлений так само, як на головній вулиці будього з міст.

у своєму чоботі. —

Рижеволоса красавиця приглядалась розважено Крутількінові, виставивши голову крізь віконце. А Крутількінові піт заливав лицьо. Чобота не міг стягнути. Він підпер лівою ногою правий зап'яток та тягнув; тепер чобіт почав рухатися. Крутількін тріумфував, але завчасно.

— Пех — промовив хтось. Юрба почала дораджувати.

— На пальці давити, на пальці — говорив якийсь громадянин.

— Здурів — відозвався Крутількін — прецінь зап'яток робить труднощі. —

— Шкода, що ніхто не має мотузка до прикріплення — відізвалась дівчина.

Іван Іванович спотився міцно та чувся вичорнаний цілковито. Його намагання остали без наслідку. Чобота не можна було стягнути. Пороляканий глядів благочілми очима по юрбі.

— Товариші — кинув він — тово-риті. Помочі! —

Народне Свято Канади припадає 1. липня, отже три дні перед американським Святом Незалежності, яке обходять 4. липня. Тому місцеві папірні святкують від сумерку 30. червня до 5. липня. А ці чотири дні є правдивим міжнародним святом. 1. липня почест прaporів Американського легіону і Корпусу Військових моряків стрічає на сородині мосту почест прaporів Канадського Легіону. Американці та канадці салютують взаємно свої флаги і оба почести прaporів йдуть до Форт Франсес, де проводять військові паради. 4. липня канадці переходять з прaporами на американську сторону і оба почести прaporів проводять параді в Інтернейшнел Фаллс. Свято Праці припадає в ЗДПА і в Канаді того самого дня, населення обох міст святкує його, очевидно, спільно.

У Форт Франсес входить дневник "Дейлі Таймс" а в Інтернейшнел Фаллс "Дейлі Журнал". Оба подані

якийсь з пенсне та пальчиком приблізився до нього, вхопив за чобіт та почав тягнути. Він тягнув, стогнав, сопів, але нічого з цього не вийшло, коли з носа злетіло пенсне, витріпавсь він з порохів та залишив тягнення. Ще один пробував помогти Іванові Івановичі ві. Остаточно пропхався до нього якийсь великан з руками як лопати та грубими пальцями та почав пробувати з чоботом. Юрба приглядалась йому мовчи. Всім стало ясно, що він Іванові Івановичеві або стягне чобіт або шире ногу, або одне і друге. Іван Іванович примкнув зрезигновано очі. Великан вхопив за чобіт та почав тягати його по долівці. Та знову без висліду. Він тягав Івана Івановича через десять хмілин по долівці туди і сюди. Юрба приглядалась, заперши відціх. Вони саме два рази зробили рунду по кінці, аж доки великан не всів вищерпаний.

— Це не піде без чогось, чимби можна прикорчувати його — промовив великан, пітиричі з чіє піт. Тоді виступило з юрби пр'ять осіб та

ки є власністю двох різних видавців, але їх редакції помагають собі вза-їмно, скільки разів хтось захворіє, або також коли зіпсуються друкарська ма-шина чи лінотип. І хоч кожний з днов-ників спирається приєднати собі но-вих читачів по обох сторонах кордону, немає моїх про конкуренцію в звичай-нім того слова значення. Навідворот, оба підопонники лучить одинока в своїм роді співпраця в ділянці збирання оголошень: щоб заощадити клієнтамі по-дорозі на другу сторону ріки, адміні-стриця кожного зі підопонників приста-є для другого оголошення.

Все це зачілося від трактату в Гаїдаві, заключеного 1814 р., а який докладно пересторігають обі країни. В цім трактаті говориться:

"Тривалий і загальний запанув
мир між Пого Британською Світлістю
в ЄДИНА і між присяжними до них кра-
ями, землями, містами, селами, а також
між їх мешканцями різних станів та
гідностей, но роблячи винятку для ні-
якого місця ні ніякої особи."

держучи себе міцно взаємно і хопились за Івана Івановича. Воликан був здоволений. - Но - промовив він - тепер то що іншого. - Він вхопив ногу Івана заново, потягнув до себе, а з ним і цілий ланцюг людей. Шарпнув щораз, але вислід той самий.

— Товариші — кликнув він — нам потрібно по двох добровольців!

Домучтись пе три люда. Трьох мушин вхопило Івана за ногу. Чобіт заскрипів. Великан шаршнув ще раз зі всієї сили і нагло впав на ділівку з чоботом в руках. Ірба легше відіткнула. Іван Іванович підскочив високо, підбіг до мукини та встро- мив руку в чобіт. Він заглядав в чобіт, поставив його до гори стопою та витрясав, але в середині нічого.

— Но цей... не цой... мимрив він.

-Що не цей? - заштовхся зневіроно мушка.

—До був Фалшивий чобіт.—

Чукчина зблід. —Що це має значити? —

— Ви мусите мені лівий стягнути.
— Ви думаете: той другий — зітхнули
мужина з жахом та поспішно вийшов

Ч И З Н А С Т Е, Д О

від 1936 р. Італія перша у світі проти Абесинії використала отруйних газів;

перед війною жиди в Німоччині становили 0,8% всього населення Німоччини.

В "Англійській Харті" Руз-
вельт та Черчіль установили для
свіх народів свободу слова, свобо-
ду віри, свободу від страху та від
зличини.

Німеччина перша проголосила
війну Америці 11 грудня 1941 р.

Америка має за статистикою з 1940 р. 131,669 275 душ населення.

Всім нам вкуні на землі
Сдиномислів подай
І братолюбіє помли!

Технология

з поштового уряду. Іван знову сів на додівку. Він був такий умучений, що ледви порушався. Але тепер вже рима лівчина загрівала робу.

В юрбі виступив інший мушкін.
Тепер був це малій. Він підійшов до
Івана Івановича та вхопив за чобіт.
Мрба приглядалась з напруженням.
Малій мушкін потягнув раз за чобіт
і він опинився в його руках. Мрба
вихула. Мушкіна глянув з погордою та
підступив гордо до дверей.

— Надзвичайна сила — промовив один громадянин, що наблизився до Івана. — Цікаве, чому правий чобіт робив такі трудноті, а лівий раз, два, три і готово? —

— «Бо правий велич на 39, а лівий
Ч.41 — відповів Іван Іванович.

-Як це можливо? -

-Хіба в склопі зі взуттям помі-
лились? -

Іван Іванович підійшов зі своїми чобітами під паху до віконця та поклав свій документ.

-ий лист.

Дівчина взяла документ, порогила листи та промовила байдуже:

-Нічого не має,-

Достойний гість у нашому таборі

В неділю, 24.ІІІ.ц.р. гостив наш табор в себе Апостольського Візитатора та Адміністратора гр.кат.церкви у Німеччині Всч.о.ІІ.Вояковського. При в'їзді до табору в гарно прибраній зеленій та пропорційні брамі вітали Достойного Гостя голова табору хлібом та сіллю та таборовий парох гр.кат.церкви породаним ключів від таборової церкви.

Останній тиждень стойть під знаком іранського штания. Цим питанням зайнялась Рада Безпеки, яка засідає від 25.ц.м.Советський представник Громико домагався відложення розглядання на Раді Безпеки справи конфлікту між ССРР та Іраном. Та цьому відломоні спротивилися рішучо інші члени Ради Безпеки і в наслідку Громико опустив засідання Ради Безпеки.

Між іншим представник
Советів заявив, що саме військо
ССР вицобуються з Ірану, та чле-
ни Ради Безпеки хочуть почути
про це від представника Ірану
та самі провірити.

Міністр внутрішніх справ Чехословаччини видав комунікат, в якому говориться, що на Словаччині арештовано 100 осіб під закидом організації збройного повстання проти уряду. Арештовано провідника організації проф. Полякевича, хорватського походження. Організацію керували з закордону прихильники бувшого президента Тіса. Озброєні словацькі банди мали вдергувати зв'язок з українськими терористами.

о. Візитатор виголосив до вірних високопатріотичну та будуючу проповідь. По Богослуженні посвячено на та- боровім подвір'ю Володимирський хрест.

В год. 14 відбувся в таборовій
їdalyni спільний обід при участі
представників УНРРА та таборових
організацій.

В год 16 в місцевому німецькому соборі відбувся в честь Ростя Мухомор концерт хору "Україна" під орудою професора.

Запальні слова, висказані всч.
о. Візитатором в часі проповіді та
опісля в часі обіду, у відповідь на
промови членів табору, глибоко при-
лісь в серця вірних. —

Що діється в світі?

Як сповідає лондонське радіо, польський міністр праці Станьчік на конференції УНРРА в Атлантик-Сіті звернувся до Ради УНРРА з пропозицією зберігти допомогу полякам, щільно здоровим, які не бажають з політичних причин повернати до Польщі. Проти цьої пропозиції виступив англійський міністр Ноель Бейкер, який сказав, що Англія не може погодитися на примусову депатріацію політичних біженців, яких в Польщі чакає тільки один шлях — банкрутство.

Пані Рузвельт знямла на зібранні в Лос-Анджелес, по ССРУ по-винен зрозуміти, що є такі проблеми в яких ЦДПА не підуть на компроміс. Чим скорше ССРУ це зрозуміє, тим буде кращо. Одною з таких проблем є справа біженців, американці, сказала пані Рузвельт, не призначено так званої ліквідації людей, а мірканці є призвиччені до співміття з людьми різних пороків. ЦДПА і Великобританія стоять на становищі, що особи, які не можуть повернутися на батьківщину, мусять мати право на поселення в тих країнах, які самі собі вибіруть.

Із березня ц.р.кг ословянська
поліція арештувала в східній Боснії

ген. Михайлова разом з II його прихильниками. Його обвинувачують у співпраці з німецьким військовим командуванням і в боротьбі проти партизанів маршала Тіта під час німецької окупації Югославії.

Посол бувшого королівського югославінського уряду в Вашингтоні жадає допущення на майбутній процес ген. Михайлова-
вича американських зв'язкових старшин, які були приділені ген. Айзенгровером до ген.
Михайлова-
вича. Він підкреслив заслуги ген. Михайлова-
вича в спільній бороть-
бі союзників проти німців.

У Лісабоні помер шаховий чемпіон світа Альохін.

Культурна хроніка:

В Авгзбурзі почав виходити в німецькій мові журнал "Neues Abendland" присвячений політиці, культурі та історії.

Про злочини гітлерівської Німеччини в Україні кожний українець знає надто добро, бо не один з нас мав нагоду відчути їхню злочинну руку на власній шкурі. Та все таки нас цікавить також, які поповнили вони злочини в інших краях та що про це знають інші народи світа, які не мали "приємності" безпосередньо зустрінутися в життю з німецькими культуртрегерами." Тому особливу нашу увагу звертає мала бромтура, видана недавно в Лондоні на англійській мові п.з. "Каталог злочинів". У ній автор подає імпоремістичні плями німців, їх психічне настроєння та їхню реалізацію в часі военної хуртовини. /Заголовок в англійськім срігіналі є: "A catalogue of crime" /

/УПС/Що в 1942 р. в Канаді
появилася заходом Оксфордського
Університету коротка праця відо-
мого приятеля українців професора
університету в Саскачевані Г. В. Сім-
псона п.з. "Україна атлас її істо-
рії та географії". С цо серія мап
і експонатів, які представляють
історичну і теперішню географічну
позицію українського народу. В ко-

роткій та наскрізь об'єктивній і правдивій формі подає проф. Сімпсон найважніші дані з історії та географії України. Всі ці дані він ілюструє мапками. Порша мапа представляє теперішне етнографічне розміщення українського народу. В поясненні маємо докладні дані про скількість та найзначніші дані географії України. Опісля йдуть мапки Київської Держави, Галицько-Волинської, положення України в часі монгольської навали, литовсько-руської держави, Україна під Польщою, мапа козацької держави, відома мапа України Боплана, мапка поділу України між Польщею і Росією і т.д. Всі ці мапи доповнені відповідним коротким, але стисло науковим матеріалом. Текст побіч мапки Української Народної Республіки з 1917-1920 рр. пояснює докладно боротьбу українського народу за самостійність в тих роках проти большевізму. Цалі йдуть мапки: поділ українських земель між Советами, Польщею, Чехословаччиною та Румунією, мапка Карпатської України, прилучення Західних Українських Земель до ССРР, мапка багатств України, стратегічно-політичне положення України та розміщення української еміграції в світі.

Ініціативний гурток Об'єднання Українських музик закликає україн-
ців-професійних музик, композиторів,
музикознавців, виконавців та педагогів
заголошуватись письменно на адро-
су култ. освіти, реферату табору в
Карбопольці. У заголошенні подати: ім'я,
прізвище, дату народження, ділницю до-
сьогу членів муз. праці і теперешню
адресу.

За ініціативний гурток ОУ: З. Лисько, В. Олонський, Р. Савицький, В. Витвицький.

0
000

Видає: СУПІЖ Редагує: Колегія
Тимчасова адреса Редакції та Адміні-
страції; твір Фюссен, бл. 5 кімн. 118
—

with permission of
Eiseen 1945

Füssen, 1945

Щіна примірника І РІ.